

Phẩm 5: VIỆC CỦA NHƯ LAI

Này A-nan! Như Lai có mười tám việc:

1. Như Lai là bậc không thể so sánh, rất cao cả, rất tốt đẹp, không ai sánh kịp, khiến cho các chúng sinh khởi tâm kỳ lạ, cung kính cúng dường. Đây là việc thứ nhất, nhờ đó mà ba mươi hai tướng và tám mươi vẻ đẹp được thành tựu.

2. Như Lai như lý, thông đạt nhân quả, nếu có Sa-môn, Bà-la-môn, nói không có nhân quả, nói pháp nhân quả, không có bình đẳng, thì Ta liền chế phục, khiến họ vào thế bế tắc. Đây là việc thứ hai, nhờ đó mà thị xứ phi xứ trí lực được thành tựu.

3. Như Lai thấy biết việc, tự gây nghiệp, thì tự thọ quả; không có việc tự mình gây ra, mà người khác phải chịu quả; nếu Sa-môn, Bà-la-môn tin và thực hành theo tà thuyết, tà giáo, thì ta liền chế ngự, khiến họ rơi vào thế bế tắc. Đây là việc thứ ba, nhờ đó mà nghiệp loại trí lực được thành tựu.

4. Như Lai giáo hóa hiện rõ ba loại xe: Một là xe thần thông; hai là xe ký tâm; ba là xe thị giáo. Hưởng dẫn đệ tử, trở thành những bậc Thánh; nếu có Sa-môn, Bà-la-môn nào, có tâm hơn thua, nói pháp trái nghịch, để chống đối với chánh pháp, thì ta liền chế phục, khiến rơi vào thế bế tắc. Đây là việc thứ tư, nhờ đó mà thiền định trí lực được thành tựu.

5. Như Lai thông suốt những căn cơ trên dưới, trong ngoài, cứ như lý mà nói, khiến những người căn cơ thấp kém cũng được thành thực giải thoát. Đây là việc thứ năm, nhờ đó mà căn chủng trí lực được thành tựu.

6. Như Lai thấy biết ba hạng chúng sinh, tà, chánh, đục, lạc đều thấy đúng như thật, dứt trừ những ham muốn xấu tăng trưởng những ham muốn tốt. Đây là việc thứ sáu, nhờ đó mà đục lạc trí lực được thành tựu.

7. Như Lai xem, biết chúng sinh có ba hạng: Một là thô; hai là trung; ba là diệu; và khiến cho ba hạng người này như lý mà vào được các pháp môn. Đây là việc thứ bảy, nhờ đó mà tánh giới trí lực được thành tựu.

8. Như Lai thấy một cách rõ ràng về đạo pháp xuất ly, được

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

quả giải thoát; về đạo pháp chướng ngại, được quả sinh tử; khiến diệt được đạo chướng ngại, tu đạo xuất ly. Đây là việc thứ tám, nhờ đó mà chí Nhất thiết xứ trí lực được thành tựu.

9. Như Lai thấy một cách rõ ràng, về các việc ở đời trước, các việc đã nói ở quá khứ sự, khiến cho chúng sinh khởi tâm chán sợ; nếu có Sa-môn, Bà-la-môn nào, chấp thường kiến, thì liền chế phục, khiến có chỗ dựa, không bị đọa.

Đó là việc thứ chín, nhờ đó mà túc sinh trí lực được thành tựu.

10. Như Lai thấy rõ các chúng sinh, chết nơi này, sinh nơi kia, cứ như lý mà thọ ký; nếu có Sa-môn, Bà-la-môn nào, chấp đoạn kiến, thì liền chế phục, khiến họ có chỗ dựa, không rơi vào thế bế tắc. Đây là việc thứ mười, nhờ đó mà sinh tử trí lực được thành tựu.

11. Như Lai tự biết giải thoát, thông suốt, không ngăn ngại; nếu có Sa-môn, Bà-la-môn nào, tăng thượng mạn, chưa đắc A-la-hán mà nói rằng đã đắc, tức liền chế phục, khiến họ có chỗ dựa, không rơi vào thế bế tắc.

Đó là việc thứ mười một, nhờ đó mà lậu tận trí lực được thành tựu.

12. Như Lai làm việc lợi ích, rất là khéo léo và cao cả; nếu có người nào, hỏi về mười Lực của Như Lai, thì cứ như thật mà trả lời, dứt trừ sự nghi ngờ cho họ, có khả năng tự lập chánh pháp, có khả năng phá tà thuyết của người.

Đó là việc thứ mười hai, nhờ đó mà bốn Vô úy được thành tựu.

13. Chánh giáo của Như Lai, có người có thể tu, có người không thể tu, cũng có người tu mà không tu; đối với ba hạng người này Như Lai, không có tâm nhiễm đục.

Đó là việc thứ mười ba, nhờ đó mà ba niệm xứ được thành tựu.

14. Mắt Phật của Như Lai, ngày đêm luôn xem xét chúng sinh, ở những nơi tranh đua hơn thua, để cứu vớt họ.

Đó là việc thứ mười bốn, nhờ đó mà đại Bi được thành tựu.

15. Như Lai cứ như những gì đã nói mà hành; lại rất năng hành, năng thuyết.

Đó là việc thứ mười lăm, nhờ đó mà tam, bát, hộ, pháp được thành tựu.

16. Đối với tất cả chúng sinh, Như Lai đều làm việc lợi ích cho

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

họ, thấy đều tròn đầy, không có tổn giảm.

Đó là việc thứ mười sáu, nhờ đó mà sự nhớ nghĩ không quên mất được thành tựu.

17. Trong bốn oai nghi, tùy theo lý Như Lai không hề có sự lầm lẫn.

Đó là việc thứ mười bảy, nhờ đó mà sự diệt trừ tập khí được thành tựu.

18. Như Lai xem ba loại pháp: Một là hành pháp được lợi ích; hai là hành pháp bị tổn giảm; ba là hành pháp vừa lợi, vừa ổn. Là hai pháp cuối, Như Lai tuyên bố, cái gì đem lại lợi ích thì hành.

Đó là việc thứ mười tám, nhờ đó mà Nhất thiết trí và các pháp Bất cộng được thành tựu.

Này A-nan! Những việc của Như Lai là như vậy, ông nên học tập.

Này A-nan! Thế nào gọi Như Lai là việc không thể nghĩ bàn? A-nan! Những việc của Như Lai là vô số vô lượng, chúng sinh ở thế gian, không thể nào hiểu hết được. Mặc dù dựa vào lời nói, nhưng những việc của Như Lai không thể nào hiện rõ ràng được, cũng không thể chỉ bày và khiến cho mọi người hiểu được. Tất cả cõi Phật, mọi nơi đều thông suốt. Tất cả Như Lai, tùy thuận bình đẳng, vượt qua cảnh giới của ý tưởng, không có tướng phân biệt, giống như hư không, không thể nào phân biệt, tương xứng với pháp giới.

–Này các thiện nam! Thế nên Phật nói, việc của Như Lai là không thể nghĩ bàn, hành biến khắp mọi nơi, mọi nơi đều không mất; tùy nơi mà làm trong ba đời, không làm mất tánh Tam bảo. Như Lai trụ vào những việc này, tướng thân Như Lai không xả bỏ tánh hư không, tất cả cõi Phật hiển hiện tự thân; những lời nói của Như Lai, chẳng phải là tánh của âm thanh, cùng loại âm với chúng sinh, nhưng Ngài lại nói pháp chân chánh. Như Lai không ôm giữ tâm làm cảnh giới; những tâm tánh ham ưa dục lạc, của tất cả chúng sinh, Ngài đều thông suốt.

Này A-nan! Đó gọi là công việc của Như Lai không thể nghĩ bàn.

Khi Phật nói kinh xong, trong chúng hội, có bảy vạn năm ngàn Đại Bồ-tát liền chứng được “kiến Pháp thân viên mãn”. Lại có bảy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

vạn năm ngàn Đại Bồ-tát, đặc Vô sinh pháp nhãn đối với hết thảy các pháp. Lại có bảy vạn năm ngàn Đại Bồ-tát liền đặc Đại thừa Tam-muội Diệu quang. Đối với quả vị Vô thượng Bồ-đề, hàng chúng sinh trong vô số a-tăng-kỳ, không khởi tâm thoái chuyển. Chúng sinh trong vô lượng a-tăng-kỳ, được xa lìa bụi trần như bản, được mất pháp sáng. Lại có vô lượng chúng sinh đặc quả tăng thượng.

M

Phẩm 6: KHEN NGỢI

Bấy giờ, sau khi nghe Phật nói, từ giữa đại chúng Tôn giả Anan, vui mừng hơn hởi như chưa từng có, liền đứng dậy, trích áo vai phải, cung kính, đánh lễ Phật, chấp tay, ngược nhìn dung nhan Thế Tôn, với tâm trong sạch, nói kệ:

*Trong hàng chúng sinh ở ba đời
Như Lai cao cả, không sánh được
Ở nơi nhân pháp, không gì bằng
Thế Tôn, bình đẳng, khắp tất cả
Dứt trừ hết thảy, điều cần dứt
Thông đạt hết thảy, điều cần biết
Trí tuệ vượt trội, bậc thứ nhất
Chỉ Phật Thế Tôn, chẳng ai khác
Có sức, không sợ, lời thật này
Như Lai có sức, nên không sợ
Năng lực Thế Tôn, không tổn người
Thật là những việc hiếm, khó nghĩ
Phương tiện khéo léo, dạy chúng sinh
Chẳng phải tâm hiểm ác, mơ hồ
Chúng sinh tà, mạn, tự kiêu ngạo
Thế Tôn tách phục, khiến dứt trừ
Nếu ai có sức, thắng được người
Đó thành lỗi miệng, ở thế gian
Nếu cho Như Lai tôn quý nhất
Thì những lời ấy thật không sai
Nếu ai dựa lý, mà hỏi khó*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thì không thể khiến Ngài khuất phục
Như Lai hàng phục, không sai sót
Dẫn dắt chúng sinh, đến an vui
Bốn món thanh tịnh không lầm lỗi
Cho nên, vì thế không cần giữ
Đủ bốn Biện tài, nói không cùng
Mùi pháp tràn đầy, chúng sinh no
Hết thấy pháp xứ, trí không ngại
Tất cả niệm xứ không giảm mất
Đại Bi bình đẳng khắp chúng sinh
Với pháp thế gian, tâm không nhiễm
Thông đạt hết thấy căn, dục, tánh
Có pháp giáo hóa, độ mọi loài
Phiền não có nhiều loại sai biệt
Diễn nói nhiều pháp để đối trị
Như Lai thuyết pháp là bậc nhất
Phàm phu gặp Phật, không giải bày
Vô minh hoặc ám, đã che lấp
Hạng này nhiều, khó thể độ ngay
Tiếng tăm Như Lai, khiến ngưỡng vọng
Thấy Phật, khiến người vui vô cùng
Phật nói, khiến tâm người trong sạch
Chánh pháp của Phật, thoát tử sinh
Chỉ Phật giúp trừ điều không tốt
Nhớ Phật, khiến tâm luôn an vui
Thấy Phật, liền sinh đại trí tuệ
Hiểu Phật, liền được thành chủng trí
Nhờ giới Như Lai, sạch không bẩn
Nhờ định Như Lai, ý lắng trong
Nhờ trí Như Lai, không lay động
Biển pháp Như Lai, đầy cam lồ
Chúng sinh hôn mê Phật tỉnh táo
Nhìn căn, tánh, dục của chúng sinh
Chúng sinh buông thả Như Lai không
Xem xét chúng sinh, đều bình đẳng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Phật nói pháp, phá giấc phiền não
Phật đã trừ, huyễn hóa, ma vương
Đã chỉ sinh tử là lầm lỗi
Đã rõ Niết-bàn nơi không sợ
Khiến người đạt được những pháp độ
Giống như Thế Tôn hành đại Bi
Làm tối thượng, Đề-bà-đạt-đa
Tất cả chúng sinh, thí Bồ-đề
Nay con không thể thấy chánh hạnh
Tu trì, để báo ân Thế Tôn
Nếu ai đã đến diệt vô dư
Vẫn còn chưa báo được Phật ân
Nếu ai hành trì Phật chánh hạnh
Người này chỉ tu pháp lợi mình
Thế Tôn mệt mỏi vì chúng sinh
Ân sâu Vô thượng, sao báo được
Thế Tôn diễn nói pháp chân chánh
Khiến người tự hành dạy mọi người
Nếu khiến Như Lai không ra đời
Thì phải chịu nỗi khổ bức thân
Cả thế gian chỉ có đường ác
Nghe âm thanh thê thảm kêu gào
Sáu nẻo chịu khổ đều không khác
Đều do phiền não trói chặt vào
Thế Tôn giải kết cho chúng sinh
Rằng buộc đại Bi để thọ mãi
Thế Tôn là ruộng phước cao tốt
Người nên nương Phật hành chánh hạnh.
Như con không thấy hết báu lành
Thì hành ác hạnh cũng như vậy
Với Phật, nếu khởi tâm buông lung
Thì những người này đọa đường ác
Chợt khởi oán tránh với Thế Tôn
Chìm khổ, tối tăm, còn nghi gì!
Giống như Đại sư, hiểu thân mình*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tương tự, Đại sư cũng thể biết
Người khác không thể hiểu như vậy
Nay con lạy khắp mười phương Phật
Tất cả công đức cùng trí lực
Thế Tôn hiện rõ cùng pháp môn
Lòng đại Bi, muốn chúng sinh hiểu
Thế nên hôm nay, con lễ Phật
Sắc đẹp, hương thơm nhìn không chán
Các tướng tròn đầy vượt cả màu
Ba thời, khai mở rất đáng yêu
Phật hoa như vậy, con đánh lễ
Thế Tôn khéo biết chỗ Vô thượng
Tất cả hiểm nạn đều ra khỏi
Không tích, không tụ, không giả dối
Nay con lạy Đấng Lương Túc Tôn
Thế Tôn tẩy sạch các nơu bẩn
Trụ nơi chánh pháp, nước công đức
Xưa nay, trong ngoài đều sạch cả
Nay con lạy Đấng Chân Tịnh Thân
Thế Tôn đầy đủ các pháp lành
Thường làm bạn ích cho mọi người
Mưa cam lồ rưới khắp chúng sinh
Nay con lạy Đấng Năng Lợi Tha
Là người cao cả, đời tôn trọng
Bởi vậy nên họ kính Thế Tôn
Dứt sạch các ác, tròn đầy lành
Nay con đánh lễ Đấng Tối Thắng
Mọi phương tiện, thấy đều tu học
Vì thương chúng sinh muốn cứu giúp
Sinh tử hiểm nạn, khiến độ thoát
Nay con đánh lễ và quy y
Lạy thân đẹp đẽ, không ví được
Lạy đấng hay nói pháp cam lồ
Lạy trí thanh tịnh là nơu bẩn
Và lạy tất cả, rừng công đức.*

M

Phẩm 7: CHÚC LỤY

Phật bảo A-nan:

–Ông nên thọ trì pháp môn chân chánh này.

Bấy giờ, Tôn giả A-nan quỳ dài bạch:

–Bạch Thế Tôn! Nay con theo Phật được nghe pháp sâu xa này, được chưa từng có, con lấy đầu thờ phụng thọ trì. Bạch Thế Tôn! Nên gọi kinh này là gì và thực hành ra sao?

Phật nói:

–Này A-nan! Kinh này gọi là Vô Thượng Y, cũng gọi là Vị Tăng Hữu và cũng gọi là Nhiếp Thiện Pháp, là Thanh Tịnh Hạnh, là Hành Cứu Cánh.

Này A-nan! Có mười cách để thọ trì kinh này:

1. Biên chép.
2. Cúng dường.
3. Lưu truyền.
4. Lắng nghe.
5. Tự đọc.
6. Nhớ, trì.
7. Rộng nói.
8. Tự tụng.
9. Suy nghĩ.
10. Tu hành.

Này A-nan! Với mười cách này mà có thể thọ trì kinh này, thì công đức chân chánh tự lại sẽ vô lượng, vô tận.

A-nan! Ví như hạt châu như ý, xuất hiện nơi nào, thì tất cả các vật báu khác thấy đều xuất hiện theo. Người thọ trì kinh này, cũng như vậy, tất cả pháp lành thấy đều được thành tựu.

A-nan! Ví như dựa từ nơi đất, các cây cỏ, các loại cây thuốc, đều được sinh trưởng. Các pháp lành cũng như vậy, đều nhờ nơi kinh này mà được tăng trưởng.

Này A-nan! Ví như các pháp lành đã sinh, đang sinh, sẽ sinh, đều là chỗ để tóm thu và gìn giữ, không cho buông thả, hạnh không buông thả được xem là đệ nhất. Như vậy, những pháp được nói trong

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

kinh này, đề cập tới các hàng Thanh văn, Duyên giác, Bồ-tát, thì đó được xem là chỗ thâu tóm bậc nhất của kinh này.

A-nan! Ví như Chuyển luân thánh vương, nếu còn ở đời, bảo báu thường theo sát. Như vậy, kinh này cũng thế, nếu còn trụ ở đời, dòng giống Phật bảo, Pháp bảo, Tăng bảo, sẽ liên tục không dứt.

Này A-nan! Nay ông có thể, lần lượt diễn rộng kinh này, cho những hàng Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân. Vì sao? Vì muốn cho tất cả các loài chúng sinh, trồng căn lành vào Như Lai xứ.

Sau khi ở trong đại hội, được nghe Phật nói kinh này, pháp môn hiếm có này, Tôn giả A-nan cùng với các vị Đại Bồ-tát, các vị Đế Thích, Phạm thiên, các vị trời hộ đời... thấy đều vui mừng hớn hởi, tín nhận và phụng thờ.

